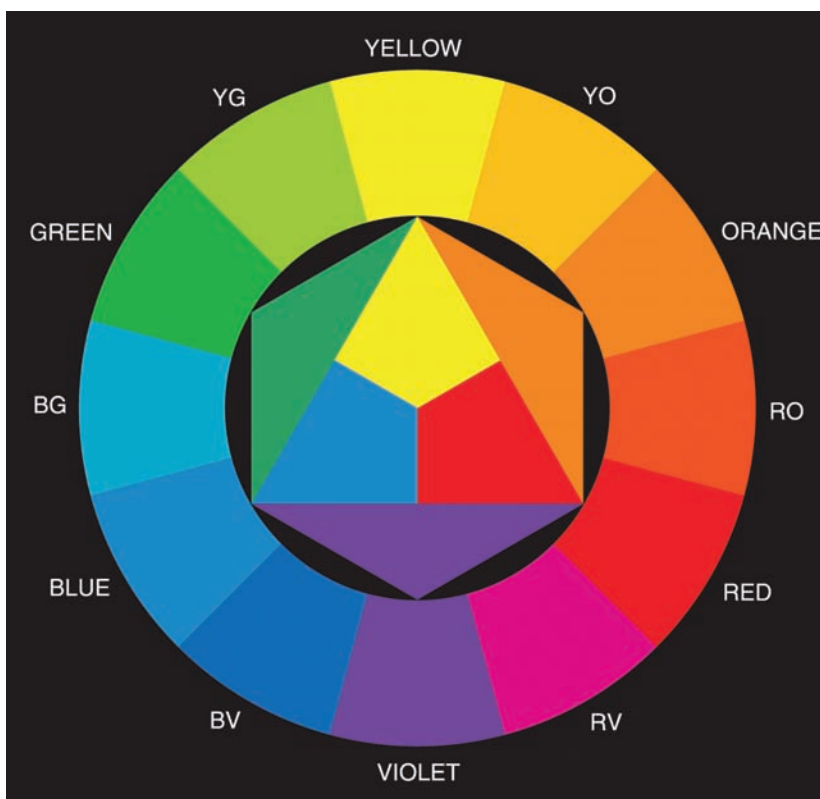

téma

Rozehrajte svůj um ve všech barvách

Lidský zrak překoná veškerou fantazii. Příkladem budiž zkušené oko koloristů rozeznávající čtyřicet odstínů černé. **Chcete porozumět malování?** Musíte barvu pochopit! Poznejte, co dokáží pouhé tři primární barvy, objevte nové obzory při míchání jednotlivých tónů, s jejichž pomocí stvoříte všechny barvy (nejen) jarní přírody.

Nasyťte a prosvětlujte

Černá, odstíny šedé a bílá patří k tzv. nepestrým barvám. Všechny ostatní označujeme termínem barvy pestré, u nichž rozeznáváme tón, sytost a světlost. Pokud hovoříme o barvě a říkáme, že je šmolgově, pomněnkově, chrpově nebo námořnický modrá, pojmenováváme její tón, hovorově barvu. V malířství se pro označení různých barevných tónů používají názvy odvozené od barevných pigmentů a barviv, např. rumělka. Každá barva má svoji sytost. Mdlé, nenápadné barvy mají malou sytost, nepestré barvy dokonce nulovou, na rozdíl pestré, křiklavé, vynikají sytostí. Barevné tóny můžeme znesytit či lomit přidáním šedé (zkuste si přimíchat do čisté barvy šedou).

Barevnou vlastností předmětů je také světlost, podle níž odhadujeme, jakou poměrnou část dopadajícího světla předmět odráží nebo propustí. Nejsvětlejší sama o sobě se jeví žlutá, na opačném konci stojí modrá. Barvu můžeme zesvětlit nebo ztmavit přidáním běloby či černě. Tím dostáváme barvu bledou nebo tmavou. Všimněme si, jak přidáním běloby sice stoupne světlost, současně klesá sytost. Jednoznačně do vaší palety tedy doporučujeme barvu bílou a černou. Zkuste počítat: rozlišíme-li 50 tónů, 50 sytostí a 50 světlostí, pak získáme 50 x 50 x 50, tedy ohromnou barevnou škálu. Také je vám vlastní proniknout do tajů dané problematiky ještě hlouběji? Vybavte si pokus v hodině fyziky. Učitel předváděl

pomocí skleněného hranolu rozložení bílého světla. Hranol rozložil složené světlo na světla jednoduchá, monochromatická, a ta se řadí vedle sebe do barevného pruhu, zvaného spektrum. Barevné tóny v něm přecházejí od fialové, modré přes žlutou k červené. Tuto nádhru pozorujeme okem, přesněji řečeno v sítnici oka, buňkami zvanými čípký. Jsou trojího druhu, některé reagují převážně na modré světlo, další jsou citlivé k opačnému konci spektra, k červenému, a třetí druh čípků umí zachytit středovou oblast, tj. zelenou.

Barevná skládačka

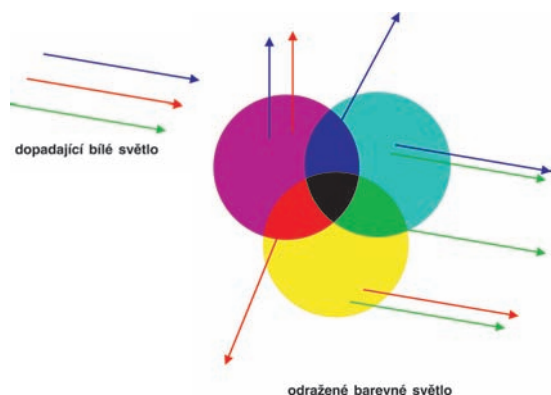
Pamatujte, smícháme-li v určitém poměru jen modré, zelené a červené světlo, získáme vjem barevného světla libovolného tónu. Pak mluvíme o aditivním míchání základních barev (sčítací metoda), kdy platí:

- zelená + červená = žlutá**
- červená + modrá = purpurová**
- modrá + zelená = azurová**
- modrá + zelená + červená = bílá**

Barevná televize, fotografie a barevný tisk jsou postaveny právě na této základní skladbě. Světlem však nemůžeme malovat. V práci nail artistů používáme další proces - subtrakci barev (odčítací metoda). Barvy lze docílit tak, že modulujeme složky bílého světla pomocí filtrů pouze tři

t é m a

tónů, zvaných normální. Těmi jsou:

žlutý - citrónová žlut'

purpurový - květ bodláku

azurový - pařížská modř

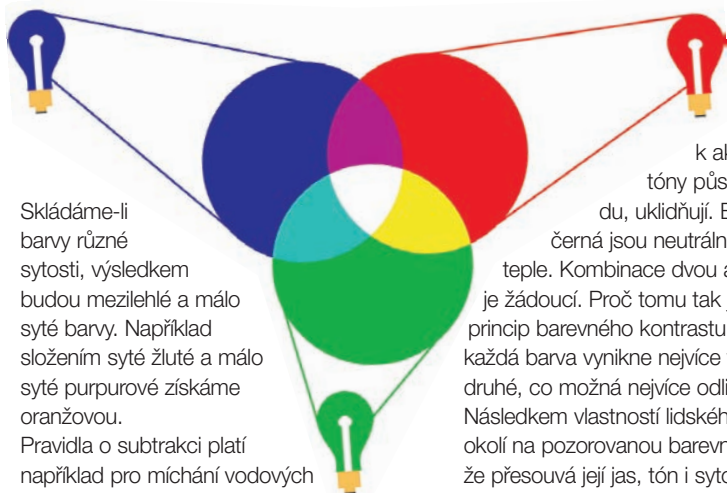
Pak platí toto pravidlo pro subtrakci normálních barev:

purpurová + azurová = modrá

azurová + žlutá = zelená

žlutá + purpurová = červená

žlutá + purpurová + azurová = černá

Skládáme-li barvy různé sytosti, výsledkem budou mezilehlé a málo syté barvy. Například složením syté žluté a málo syté purpurové získáme oranžovou.

Pravidla o subtrakci platí například pro míchání vodových barev platí. Malířské „základní“ barvy jsou tedy již známé normální barvy (také označovány slovem primární). A zde pozor: platí totiž, že žlutá je pojmenována správně, na rozdíl od „malířské“ modré, jež je ve skutečnosti normální azurová a neshoduje se se základní modrou. A „malířská“ červená je normální purpurová a opravdu nejde o základní červenou. Výše uvedená jména barev známe z mateřské školy. (viz *OBR Ittenova barevného kruhu*). Práce s barvami je opravdu zábavná. Barvy na nás působí nejen samy o sobě, ale také v nejrůznějších kombinacích. Položíme-li vedle sebe dvě barvy, které k sobě pasují, vytvářejí harmonický celek. Pokud k sobě nejdu, vytvářejí naopak disharmonii. Tzv. Ittenův hledáček barevné rovnováhy vyhledávající harmonické dvojice, trojice či čtveřice barev, nám může být vodítkem.

Nezapomeňme, že vnímání harmonie je velice subjektivní: co jeden vnímá libě, jiný cítí neutrálně nebo dokonce nepříjemně. Barvy tvořící spolu malý kontrast leží na Ittenově kruhu vedle sebe. Barvy protilehlé tvoří velký kontrast. Největšího kontrastu docílíme doplňkovými (komplementárními) barvami: žlutá x modrofialová, oranžová x

modrá, červenooranžová x modrozelená, červená x zelená, červenofialová x zelenožlutá. Smícháním dvou komplementárních barev získáme černou.

Studené a teplé barvy

Víme, že barvy dělíme na teplé a studené. Teplé spojujeme s představou ohně a studené připomínají chlad ledu, vody. Motiv sestavený zejména z teplých barev v nás

vyvolává pocit tepla a přeneseně radosti, vzrušení, nabádá nás

k aktivitě. Studené tóny působí pocit chladu, uklidňují. Bílá, šedá a

černá jsou neutrální, hnědá působí teple. Kombinace dvou a více barev je žádoucí. Proč tomu tak je? Platí zde

princíp barevného kontrastu, který říká, že každá barva vynikne nejvíce v sousedství druhé, co možná nejvíce odlišné barvy. Následkem vlastností lidského zraku působí okolí na pozorovanou barevnou plošku tak, že přesouvá její jas, tón i sytost směrem k opačnému jasu, tónu a sytosti. Na černém pozadí se veškeré pestré barvy jeví sytější a světlejší. Na pozadí červeném přecházejí barvy do azurova, následkem se může šedá a bílá jevit jako azurová, azurová se zdá sytější, žlutá zelenější, zelená se zdá modrozelená, fialová se mění na modrou. Plochy se vzájemně ovlivňují, a proto nejlepšího výsledku docílíte střídavým použitím barev. Může se zdát, že práce s barvami není nijak jednoduchá. Je však zábavná a hravá, přidáte-li trochu trpělivosti a odvahy, budou vám odměnou zářící a spokojené klientky nehtových studií. Vždycky můžete být o krůček napřed v teorii a praxi a vězte, že za ten pocit to stojí. Seberte odhodlání, nevymlouvejte se argumentem, že vaše klientky netouží po výrazných barvách. Nechte svůj talent a um pro řemeslo i pro obchod rozkvést ve všech barvách. ■

TROSANI

HAND & NAIL CARE

ZNAČKA NOVÁTORA

NOMO GELY

Světová novinka u TROSANI.

Naše revoluční řešení přináší

UV-gely bez monomerů, kdy

monomery v UV-gelech jsou

klasifikovány jako

dráždivá látka

zodpovědná

za vznik alergických reakcí.

NOMO gely využívají pouze

oligomery. Vazby je dosaženo

pomocí bioaktivních krystalů.

Při vytvrzování nevzniká žádné teplo.

záruka nejvyšší
trvanlivosti

ONE FOR ALL GEL

– nový jednofázový samo-

vyhlazovací gel. Omezený vývoj

tepla, dlouhodobá trvanlivost

a nádherný lesk jsou zárukou

vašeho úspěchu.

TROSANI CZ&SK v.o.s.

Rudolfovská 34, 370 01 České Budějovice

tel.: 386 350 110, fax: 386 350 109

(ze Slovenska: 00420/386 350 110)

www.trosani.cz, e-mail: info@trosani.cz

TROSANI SK v.o.s. Bratislava

nový tel.: 0908/499 467